

ພຣະຄຳພີດານີເອນ - ເລກທີຫົກສິບສອງ

ການເປີດເຜີຍອັນມະນີເຫຼ່ງນິມິດຄຳພະຍາກອນຂອງ William Miller:
ການພິຈາລະນາຢ່າງວິພາກສະຕິການຫັນອອກໄປຂອງ Adventism ຈາກ
“ຄວາມສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່” ແລະການເອີ້ນໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຮາກຖານທິດເທົ່າຈົງ

Jeff Pippenger
2024-01-26

ເພັດພອຍໃນຄວາມຝັນຂອງ William Miller ຈະສ້ອງປະກາຍສວ່າງກວ່າທິດສະດີສ່ອງໃນປະຫວັດຂອງກຸ່ມ
Millerites ຕັ້ງສິບເທົ່າ. ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກ Millerites
ຕໍ່ຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເພີ່ມຂຶ້ນໃນໄລຍະປະຫວັດຂອງພວກເຂົານັ້ນຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ຍັງບໍ່ຄົບຖ້ວນ.
ເມື່ອນຳຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາໄປວາງໄວ້ໃນບ່ອນຕັ້ງທາງປະຫວັດສາດທິດສະດີຢ່າງຍິ່ງຂຶ້ນ
ມັນກໍ່ຊື້ໃຫ້ເຫັນນ້ອຍສຳຄັນທີ່ຄັງຄັດຢັ້ງກວ່າ,
ເພາະວ່າມັນບໍ່ພຽງແຕ່ຂະຫຍາຍຄວາມຈິງທາງຄຳພະຍາກອນທິດສະດີແທນໂດຍເພັດພອຍເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງກໍ່ໃຫ້ເກີດບົດທົດສອບສຳລັບພົມມະຈາລີສິບຄົນໃນວັນສຸດທ້າຍອີກດ້ວຍ. ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງກຸ່ມ
Millerites ຖືກສະແດງໄວ້ເທິງແຜນພູມບຸກເບີກສອງສະບັບ (1843 ແລະ 1850).
ແຜນພູມທັງສອງສະບັບເປັນການສຳເລັດຕາມຕາຕະລາງທີ່ໄດ້ຖືກພະຍາກອນໄວ້ໃນ Habakkuk ບົດທີສອງ,
ແລະຂໍ້ທັດຈົງທີ່ວ່າແຜນພູມເຫຼົ່ານັ້ນເປັນການສຳເລັດຕາມ Habakkuk,
ແລະອີກທັງຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນເອງເປັນຄວາມຈິງພື້ນຖານຂອງ Adventism, ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ຊັ້ນນັ້ນໂດຍ Spirit
of Prophecy.

ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນບາງຄວາມຈິງພື້ນຖານໄດ້ຖືກເພີ່ມພູມໃນລັດສະໝີເມື່ອພວກ Millerites
ໄດ້ຮັບການນຳພາເຂົ້າສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈເລື່ອງສະຖານນະມັດສະການໃນສະຫວັນ
ແລະຄວາມຈິງຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວພັນກັບສະຖານນະມັດສະການນັ້ນ ຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງຢ່າງໃຫຍ່ໃນວັນທີ 22
ຕຸລາ 1844. ແຕ່ການປ່ຽນຜ່ານຂອງ Adventism ເຂົ້າສູ່ສະພາບ Laodicean ໃນປີ 1856,
ແລະການປະຕິເສດ “ເຈັດເທືອ” ຢ່າງສົນສຸດຂອງພວກເຂົາໃນປີ 1863,
ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນກັນດານຂອງ Laodicea. ນັບຕັ້ງແຕ່ທົດສະວັດ 1850 ເປັນຕົ້ນມາ
ບໍ່ມີຄວາມຈິງອັນສຳຄັນໃດໆຖືກນຳອອກມາຜ່ານ Adventism. ຖ້າທ່ານສົງໄສຕໍ່ຂໍ້ວ່າງນັ້ນ
ກໍ່ຈົ່ງຊົບອກວ່າເຫດໃດມັນຈຶ່ງບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ພວກມົນເລີ່ມໃສ່ເຂົ້າໃຈດານີເອນບົດທີສອງໄດ້ຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາຍັງຈຳກັດ.
ອາດເວນຕິສົມບັດຄືກ່າວເກີນໄປຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈແບບມົນເລີ່ມໃຫ້ສົນ. ໃນປັດຈຸບັນ
ອານາຈັກທັງແປດທິດສະດີເປັນຕົວແທນໃນດານີເອນບົດທີສອງສາມາດເຫັນໄດ້, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບນ້ອຍສັນຍາລັກ
ຂອງການທິດານີເອນອະທິຖານເພື່ອເຂົ້າໃຈຄວາມລັບແຫ່ງຄວາມຝັນຂອງເນບູກາດເນດຊາ.
ຄວາມລັບນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມລັບຜ່າຍຄຳພະຍາກອນສຸດທ້າຍ,
(ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງຫມົດກຳລັງຊີ້ໄປຫາວັນສຸດທ້າຍ),
ແລະຄວາມລັບຜ່າຍຄຳພະຍາກອນສຸດທ້າຍນັ້ນຄືສິ່ງທີ່ຢຸດລະບຸວ່າເປັນ ພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຄວາມລັບນັ້ນຖືກເປີດຜະນຶກເມື່ອ “ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ,” ຄືກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການພິສູດຈະເປີດລົງ,
ແລະບັດນີ້ຄວາມລັບນັ້ນກຳລັງຖືກເປີດຜະນຶກ, ສຳລັບຜູ້ທີ່ເລືອກຈະເຫັນ.

ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂະບວນການມົນເລີ່ມໃສ່ຕັ້ງແຕ່ກັບ “ສິ່ງທີ່ຖືກຖອດເປັນປະຈຳ” ໃນພຣະທຳດານີເອນ
ໄດ້ຖືກການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າລະບຸວ່າຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ເມື່ອຕັ້ງປີ 1901
ອາດເວນຕິດໄດ້ລົມຂະບວນການປະຕິເສດຄວາມຈິງພື້ນຖານນັ້ນ, ແລະເມື່ອຕັ້ງທົດສະວັດ 1930

ອາດເວນຕົດໄດ້ຫວນກັບໄປສູ່ທັດສະນະໂປຣເຕສແຕນເກຣັກຄື, ຊຶ່ງອ້າງວ່າ "ສົງຄຣີກຖວາຍເປັນປະຈຳ" ເປັນຕົວແທນຂອງບາງແງ່ມຸມໃນພັນທະກົດການຮັບໃຊ້ໃນພຣະວິຫານສະຫວັນຂອງພຣະຄຣິດ. ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນກ່າວວ່າ ທັດສະນະອັນເປັນຂອງຊາຕານນັ້ນ ມາຈາກ "ທູດສະຫວັນທິຖິກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນ." ໃນບົດຈຸບັນ ທັດສະນະທິຖິກຕ້ອງຂອງມົນເລໂຣຕຣົກຽວກັບ "ສົງຄຣີກຖວາຍເປັນປະຈຳ" ສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າ ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນສັນຍາລັກຂອງລັດທິນອກຄຣິດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນສັນຍາລັກຂອງການກະບົດຂອງອາດເວນຕົດອີກດ້ວຍ, ຊຶ່ງນຳມາເຖິງຄວາມຫຼອກລວງອັນຮ້າຍແຮງເຫນືອຜູ້ທີ່ປະຮັກຄວາມຈິງ.

ພວກມົນເລໂຣຕຣົກນຳໃຫ້ໄປສູ່ວັນທິຖິກຕ້ອງສຳລັບການສົນສຸດຂອງສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ, ແລະຂະບວນການແອດເວັນຕິສທັນທີຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ແສງສະຫວ່າງທິເພີມຂຶ້ນຊຶ່ງກ່ຽວພັນກັບຄຳພະຍາກອນນັ້ນ, ແຕ່ດ້ວຍການປະຕິເສດ "ເຈດເທີອີ," ຕັ້ງແຕ່ປີ 1856 ຈົນເຖິງ 1863, ແລະແມ່ນກະທັ້ງຈົນເຖິງວັນນີ້ເອງ, ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງທີ່ກ້າວໜ້າອອກມາຈາກຄຳສອນທິເພວກເຂົາອ້າງວ່າເປັນເສົາຫຼັກແລະຮາກຖານກາງຂອງຕົນ. ໃນບົດຈຸບັນ "ເຈດເທີອີ" ສາມາດເຫັນໄດ້, (ໂດຍຜູ້ທີ່ຕັ້ງໃຈຈະເຫັນ), ວ່າມີຄວາມກ່ຽວພັນໂດຍກົງກັບທຸກຊ່ວງເວລາຂອງຄຳພະຍາກອນສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ.

ສຳລັບເກຣັກທີ່ອົດເປັນຕົວແທນຂອງວົງຈອນທີ່ແຜ່ນດິນໄດ້ພັກທຸກໆປີທີ່ຈັດ ຊຶ່ງຖືກທຳຊ້ຳເຈດເທີອີ. ສຳລັບເກຣັກທີ່ບໍ່ມີພຽງແຕ່ເປັນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການທົດລອງສຳລັບອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຊີ້ບອກອີກວ່າຈະຕ້ອງມີຈຳນວນປີແຫ່ງການກະບົດຕໍ່ພຣະບັນຊາໃຫ້ບໍ່ອຍແຜ່ນດິນໄດ້ພັກເທົ່າໃດ ເພື່ອໃຫ້ສະສົມຄົບເປັນເຈດເທີອີທີ່ແຜ່ນດິນຖືກຂັດຂວາງບໍ່ໃຫ້ໄດ້ພັກ (ຊຶ່ງເປັນໄລຍະແຫ່ງການເປັນເຊດສຳລັບການກະບົດນັ້ນເອງ). ໃນໜ້າທີ່ອາທິດທິພຣະຄຣິດຊົງຢືນຢັນພັນທະສັນຍານັ້ນ ໂຄງສ້າງຂອງມັນຖືກກຳນົດໂດຍສາມປີເຄື່ອງຈັກເຖິງໄມ້ກ້າງແຂນ ແລະສາມປີເຄື່ອງຫຼັງຈາກໄມ້ກ້າງແຂນ. ໃນອາທິດນັ້ນ ພຣະຄຣິດກຳລັງຊົງລວບລວມມະນຸດທັງປວງ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ຕັດວ່າ ຖ້າພຣະອົງຖືກຍົກຂຶ້ນ ພຣະອົງຈະຊົງລວບລວມມະນຸດທັງປວງ.

ບັດນີ້ເປັນເວລາແຫ່ງການພິພາກສາໂລກນີ້; ບັດນີ້ຈຳນາຍແຫ່ງໂລກນີ້ຈະຖືກຂັບອອກໄປ. ແລະເຮົາ, ຖ້າເຮົາຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ເຮົາຈະດຶງດູດມະນຸດທັງປວງເຂົ້າມາຫາເຮົາ. ໂຢຮັນ 12:31, 32.

ສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວວັນທິພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຢືນຢັນພັນທະສັນຍາ ແລະ ຊົງຮວບຮວມມະນຸດເຂົ້າມາຫາພຣະອົງນັ້ນ ເປັນຕົວແທນຂອງສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວປີທິພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະຈາຍປະຊາຊົນຜູ້ກະບົດຂອງພຣະອົງ ເນື່ອງຈາກການຂັດແຍ້ງແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ. "ເຈດເທີອີ" ທິຖິກດຳເນີນຕໍ່ອານາຈັກເໜືອຂອງອົດສະຣາເອນ ເປັນຕົວແທນຂອງການກະຈາຍເປັນເວລາສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວປີ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 723 BC ແລະ ສິ້ນສຸດໃນປີ 1798. ປີ 538 ແບ່ງສອງຊ່ວງເວລານີ້ອອກ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດສອງຊ່ວງເວລາຕ່າງກັນ ຄື ໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີແຕ່ລະຊ່ວງ. ຊ່ວງທຳອິດເປັນຕົວແທນຂອງການຢຽບຍຳສະຖານບໍລິສຸດ ແລະ ພົນໂດຍລັດທິນອກຄຣິດ, ແລະ ຊ່ວງທີສອງເປັນການຢຽບຍຳທິຖິກກະທຳໂດຍລັດທິສັນຕະປາບາ.

"ເຈດເທີອີ," ຄືສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວປີ ທີ່ມາເໜືອອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້ ຊຶ່ງເລີ່ມໃນປີ 677 ກ່ອນ ຄ.ສ. ແລະສິ້ນສຸດໃນປີ 1844, ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ນີ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງຄຳສາບແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ແລະໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການເປົ່າແກສຽງຢູບົວ ຊຶ່ງຕ້ອງຖືກເປົ່າໃນວັນລືບລ້າງບາບ. ວັນລືບລ້າງບາບຝ່າຍຕົວຈິງ ຊຶ່ງເລີ່ມໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ. ນັ້ນຄືຊ່ວງເວລາຂອງການພິພາກສາສິບສອນ,

ແລະໃນລະຫວ່າງຊ່ວງເວລານັ້ນ ແກສຽງຢູນິວິທິກຽວເນື່ອງກັບວົງຈອນອັນສັກສິດຂອງເລກເຈັດ
ຈະຕ້ອງຖືກເປົ່າ.

ແຕ່ໃນສະໄໝແຫ່ງສຽງຂອງທູດສະຫວັນອົງທິຈັດ, ເມື່ອທ່ານຈະເລີ່ມເປົ່າແກ,
ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະສຳເລັດລົງ,
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະກາດໄວ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຄືພວກຜູ້ພະຍາກອນ. ພຣະນິມົດ 10:7

ການເປົ່າແກທິຈັດ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເປັນຕົວແທນຂອງແກແຫ່ງປຶ້ມນິວີ
ໃນວົງຈອນສັກສິດແຫ່ງເລກເຈັດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ພຣະທຳເລວີ ບົດທີ 25. ພວກ Millerites
ໃນທີ່ສຸດແລ້ວກໍຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບການກຳນົດເວລາຂອງຄຳພະຍາກອນໄລຍະສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ,
ແລະຂະບວນການ Adventism ກໍໄດ້ເຂົ້າໃຈມັນຫຼາຍຂຶ້ນໃນບໍ່ດົນຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່, ແຕ່
“ເພັດພອຍ” ຂອງ Miller ກ່ຽວກັບໄລຍະສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ
ໃນບັດຈຸບັນກໍກຳລັງສ້ອງສະຫວ່າງແຈ້ງຍິ່ງຂຶ້ນສືບເທົ່າ. ທຸກລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງເຈັດໄລຍະ
ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ພາຍໃນໄລຍະສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ
ລ້ວນແຕ່ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງທາງຄຳພະຍາກອນໂດຍກົງກັບໄລຍະສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວປີ (“ເຈັດເທືອ”), ຂອງ
ພຣະທຳເລວີ ບົດທີ 25 ແລະ 26.

ພວກມົນເລີ້ໂອທິໄດ້ປະຕິເສດຂ້າງຂອງໂປຣແຕສຕັງທິສືອມຖອຍແລະຄາທໍລິກ ທີ່ວ່າ
“ພວກບຸນສະດົມໃນບັນດາຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ” ຜູ້ທີ່ “ຍົກຕົນຂຶ້ນ” ແລະ “ລົ້ມລົງ” ເປັນສັນຍາລັກຂອງ
Antiochus Epiphanes, ແລະພວກເຂົາກໍຖືກຕ້ອງ. ພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ແລະປົກປ້ອງຄວາມຈິງວ່າ
ໃນພຣະວາຈາພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ ໂຮມແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກນຳສະເໜີເປັນ
“ພວກບຸນສະດົມໃນບັນດາຊົນຊາດຂອງເຈົ້າຜູ້ສະຖາປະນານິມົດ”, ບໍ່ແມ່ນກະສັດຊີເຣຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ
ແລະບໍ່ສຳຄັນໃນປະຫວັດສາດ ຜູ້ສະຖາປະນານິມົດນັ້ນ.

ໃນບັດຈຸບັນ ນັກເທວະວິທະຍາແອັດເວັນຕົສອນວ່າ “ພວກໂຈນບຸນໃນທຳມະກາງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ” ແມ່ນ
Antiochus Epiphanes. ໃນບັດຈຸບັນ ຂໍໃຫ້ແຍ້ງທິໃນປະຫວັດສາດຂອງມົນເລີ້ໂອຕິເຄຍເປັນຕົວແທນວ່າ
ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເດີມຜູ້ທີ່ກຳລັງຖືກຂ້າມຜ່ານໄປນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈ ແລະກໍບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈນິມົດໄດ້
(ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການສະຖາປະນາໂດຍຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງຂອງ “ພວກໂຈນບຸນໃນທຳມະກາງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ”)
ກຳລັງຖືກນຳມາກ່າວຊ້ອກຄັ້ງໂດຍປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເດີມຜູ້ທີ່ກຳລັງຖືກຂ້າມຜ່ານໄປອີກຄັ້ງ.

ບ່ອນໃດບໍ່ນິມົດ ປະຊາຊົນຍ່ອມພິນາດ; ແຕ່ຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນສຸກ. ສຸພາສິດ 29:18.

ພວກມົນເລີ້ໂອສອນຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າ ຊ່ວງເວລາສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວປີ (“seven times”) ໃນ ພຣະນິຕິບັນຍັດ
ບົດທີ 26 ເປັນຄຳພະຍາກອນດ້ານເວລາທີ່ຍາວທີ່ສຸດ ແລະເປັນຄຳພະຍາກອນສຸດທ້າຍໃນພຣະຄຳພີ,
ແຕ່ອາດເວັນຕົດແຫ່ງລາວຕິເຊຍໄດ້ປະຕິເສດ “ເພັດພອຍ” ນັ້ນໃນປີ 1863, ແລະໃນວັນນີ້ກໍສາມາດເຫັນໄດ້,
(ໂດຍຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຈະເຫັນ), ວ່າບໍ່ພຽງແຕ່ພວກມົນເລີ້ໂອຖືກຕ້ອງໃນການລະບຸ “seven times”
ວ່າເປັນຄຳພະຍາກອນດ້ານເວລາທີ່ຍາວທີ່ສຸດໃນພຣະຄຳພີເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງວ່າ “ຄຳສາບແຊ່ງ”
ຊຶ່ງເປັນພຣະພິລິດຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງສຳເລັດຕໍ່ທັງອານາຈັກອິດສະຣາເອນຝ່າຍເໜືອ
ແລະຝ່າຍໃຕ້.

ໃນບັດຈຸບັນ ຈຸດສະໝຸດອັນສອດຄ່ອງກັນຂອງຄວາມພິລິດທັງສອງນັ້ນ ທີ່ພຣະທຳດານີເອນໄດ້ກ່າວເຖິງ
(ເຊັ່ນດຽວກັບບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທຳອື່ນໆ) ສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າເປັນເໝືອນທີ່ຄົ້ນບົມສອງຂ້າງ (ຕົ້ນ ແລະ
ບາຍ) ຂອງໄລຍະເວລາສືບສືບຕໍ່ ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານມົນເລີ້ໂອຂຶ້ນ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໂດຍສືບສືບຕໍ່ກັນທຸກໆເດືອນເຊິ່ງຢູ່ເທິງພູ
ເພື່ອຮັບຄຳຊີເຣຍໃນການສ້າງພະພັກພິເສດໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ;

ແລະໂດຍສະເພາະການປະຕິບັດການບູຮານພຣະວິຫານຂອງເຮໂຣດ ຊຶ່ງພວກພາຣີຊາຍໄດ້ກ່າວເຖິງໃນການສົນທະນາຂອງເຂົາກັບພຣະຄຣິດ ກ່ຽວກັບການທຳພຣະອົງຈະ “ພົບຄົນ” ໂດຍການຊຳລະພຣະວິຫານທີ່ໄດ້ຖືກ “ທຳລາຍ” ໂດຍພວກພຣະຄຳ ແລະ ພວກແລກເງິນ, ແລະຍັງໂດຍການພົບຄົນພຣະວິຫານມະນຸດຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍສະຖິຕິໂຮໂມໂລຊີ. ໃນບັດຈຸບັນ ຄວາມຈິງພົບຖານຂອງມັນເລີຍໂດຍຄົງຖືກຕ້ອງດັ່ງເຄີຍ ແຕ່ບັດນີ້ມັນເລີຍຊຶ້ງຍິ່ງກວ່າເກົ່າສົບເທົ່າ.

ໃນວັນນີ້ ອາດຈະເຫັນໄດ້ (ໂດຍຜູ້ທີ່ຕັ້ງໃຈຈະເຫັນ) ວ່າ ເມື່ອພຣະຄຣິດຊົງສະແດງພຣະອົງເອງໃນນາມ Palmoni (ຜູ້ນັບອັນມະຫັດສະຈັນ, ຫຼືຜູ້ນັບຄວາມລັບ) ໃນຂໍ້ທີ່ສືບສາມ ຂອງດານເຮໂຣດທີ່ແປດ, ພຣະອົງກຳລັງຊົງນຳສະເໜີຄວາມເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງນິມິດທັງທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງໄລຍະເວລາສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ ແລະ ນິມິດອີກທັງທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວປີ. ເມື່ອຄວາມສຳພັນຂອງສອງໄລຍະເວລາແຕ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້ໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້ ກໍຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ມັນເຊື່ອມຕິດໂດຍກົງກັບໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີແຕ່ງການປົກຄອງຂອງສັນຕະປາປາ, ຊຶ່ງຕໍ່ມາກໍເຊື່ອມຕິດກັບໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍເກົ້າສິບປີໃນດານເຮໂຣດ 12 ແລະ ຍັງກັບໜຶ່ງພັນສາມຮ້ອຍສາມສິບຫ້າປີໃນຂໍ້ດຽວກັນນັ້ນອີກ.

ຍັງມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງອີກຫຼາຍປະການຂອງຊ່ວງເວລາແຕ່ງຄຳພະຍາກອນ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບນິມິດທັງສອງໃນຂໍ້ທີ່ສືບສາມ ແລະ ສິບສີ່ ຂອງດານເຮໂຣດ 8, ແຕ່ຄວາມເຊື່ອມໂຍງເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກຮັບຮູ້ໂດຍຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຈະເຫັນເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ໃນວັນນີ້ ນອກເໜືອຈາກຄວາມເຊື່ອມໂຍງຂອງບັນດາຊ່ວງເວລາທັງປວງທີ່ຖືກນຳມາຮ່ວມກັນໂດຍນິມິດທັງສອງນັ້ນ ຍັງມີການເປີດເຜີຍເຖິງນາມຂອງ Palmoni (ຜູ້ນັບທີ່ອັດສະຈັນ, ຫຼືຜູ້ນັບຄວາມລັບ). ພວກ Millerites ເຂົ້າໃຈຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບສອງຂໍ້ນັ້ນ ແຕ່ມີຂໍ້ບໍ່ເຂດຈຳກັດ, ແລະໃນວັນນີ້ Adventism ກໍຍັງໃນຄວາມມຸ້ງຄົນຢ່າງສົມບູນ ແລະ ຢ່າງສົນເຊີງ.

ຈົ່ງຢຸດນັ້ນແລະພົບປະຫລາດໃຈ; ຈົ່ງຮ້ອງຂຶ້ນ ແລະຮ້ອງໄຫ້. ພວກເຂົາເມົາ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນເມົາເຫລົ່າອະງຸ່ນ; ພວກເຂົາຊຸດໂຊມໂຊເຊ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຄື່ອງດົມມັນເມົາ. ເພາະພຣະຢາເວໄດ້ຫລັງລົງເທິງພວກເຈົ້າ ວິນຍານແຕ່ງການຫລັບລືກ, ແລະໄດ້ປັດຕາຂອງພວກເຈົ້າ; ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ ແລະບັນດາຜູ້ນຳຂອງພວກເຈົ້າ, ຄືບັນດາຜູ້ເຫັນນິມິດ, ພຣະອົງໄດ້ປົກຄຸມໄວ້. ແລະນິມິດທັງສິບໄດ້ກ້າຍເປັນແກ່ພວກເຈົ້າເໝືອນຖ້ອຍຄຳໃນໜັງສືທີ່ປະທັບຕາໄວ້, ຊຶ່ງຄົນນຳໄປມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນຮູ້ແລ້ວ, ໂດຍກ່າວວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຂໍວອນທ່ານ, ຈົ່ງອ່ານສົງຄ໌ເຖດ”; ແລະລາວກ່າວວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍອ່ານບໍ່ໄດ້; ເພາະມັນຖືກປະທັບຕາໄວ້.” ແລະໜັງສືນັ້ນກໍຖືກນຳໄປມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນຮູ້ ໂດຍກ່າວວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຂໍວອນທ່ານ, ຈົ່ງອ່ານສົງຄ໌ເຖດ”; ແລະລາວກ່າວວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນຄົນຮຽນຮູ້” ເອຊາຍາ 29:9-12.

ຊິດສະເຕີໄວທ໌ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ William Miller ໄດ້ຮັບ “ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່” ກ່ຽວກັບພຣະທຳພຣະນິມິດ, ແຕ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງທ່ານກ່ຽວກັບບົດທີ 12, 13, 17 ແລະ 18 ຂອງພຣະທຳພຣະນິມິດນັ້ນ, ເວົ້າຢ່າງງ່າຍໆ ກໍຄືຖືກຕ້ອງ. ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນແຜນພາບສັກສິດສອງສະບັບ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີຈາກພຣະທຳພຣະນິມິດ ບົດທີ 9 ນັ້ນ ແມ່ນ “ອັນມະນີ” ທີ່ວ່າ ອິດສະລາມ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໂດຍໄພວິບັດສາມປະການ.

“ບັນດານັກເທດສະໜາ ແລະ ປະຊາຊົນໄດ້ບຶງພຣະທຳພຣະນິມິດວ່າເປັນສົງຄ໌ລັບ ແລະ ມີຄວາມສຳຄັນນ້ອຍກວ່າພາກອື່ນໆ ຂອງພຣະຄຳພີອັນສັກສິດ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ພຣະທຳພຣະນິມິດ ທີ່ຈົ່ງແລ້ວເປັນການສຳແດງພຣະດຳລັດທີ່ຊົງປະທານເພື່ອປະໂຫຍດພິເສດແກ່ຜູ້ທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ ເພື່ອນຳພາເຂົາໃຫ້ຮູ້ຈັກເຖິງຕຳແໜ່ງທີ່ແທ້ຈິງຂອງຕົນ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳຈິດໃຈຂອງ William Miller ໄປສູ່ບັນດາຄຳພະຍາກອນ ແລະ

ຊົງປະທານແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ລາວໃນເລື່ອງພຣະທຳພຣະນິມົດ." Early Writings, 231.

ສຳນວນ "ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່" ໃນບົດຂຽນຂອງ ຊົດສະເຕີໄວທ໌ເປັນສົງເທີງໃຫ້ຄວາມແຈ້ງຢ່າງຫຼາຍ. ມົນເລີໄດ້ເຂົ້າໃຈຄຣິດຈັກ, ຕາປະທັບ, ແລະ ແກຣງໃນພຣະນິມົດ, ເພາະທູດສະຫວັນບໍ່ລົດ "ໄດ້ຊົງນຳຄວາມຄຶດຂອງລາວ" ໃນເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້. "ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່" ທີ່ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ ມົນເລີ ໄດ້ຖືກແທນຄວາມໄວ້ເທິງແຜ່ນສັກສິດສອງແຜ່ນ, ແລະ ຄວາມຈິງທາງຫຼັກຄຳສອນທີ່ເປັນ "ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່" ນັ້ນ ໃນຄວາມຝັນຂອງລາວໄດ້ຖືກລະບຸວ່າເປັນ "ອັນມະນີ". ລັດທິແອັດເວັນຕົດ ໄດ້ຮັບ "ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່" ນັ້ນ ແລະ ໄດ້ລົມປົກຄຸມມັນໄວ້ດ້ວຍອັນມະນີບົວມ ໂດຍເລີມຕັ້ງແຕ່ປີ 1863. ຫຼັກການຂອງ "ແສງສະຫວ່າງ" ກໍຄືວ່າ "ແສງສະຫວ່າງ" ເປັນສົງເທີງພຣະຄຣິດຊົງໃຊ້ເພື່ອພິພາກສາບຸກຄົນໜຶ່ງ ຫຼື ຊົນຊາດໜຶ່ງ.

ບໍ່ແຕ່ "ແສງສະຫວ່າງ" ເທົ່ານັ້ນທີ່ພິພາກສາປະຊາຊົນໜຶ່ງ, ແຕ່ຍັງລວມເຖິງ "ແສງສະຫວ່າງ" ທີ່ພວກເຂົາສາມາດຈະໄດ້ຮັບ ຖ້າຫາກວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຕັດຕົ້ນມັນ (ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃນປີ 1856, ເປັນພຽງແຕ່ຕົວຢ່າງໜຶ່ງໃນຫຼາຍຕົວຢ່າງ). ຄຸນລັກສະນະອື່ນທີ່ກ່ຽວພັນກັບ "ແສງສະຫວ່າງ" ຄື, "ແສງສະຫວ່າງ" ທີ່ຖືກປະຕິເສດນັ້ນກໍໃຫ້ເກີດຄວາມມືດໃນລະດັບທີ່ສອດຄ່ອງກັນ. ອັດເວັນຕົສົມໄດ້ປະຕິເສດ ແລະ ປົກປິດ "ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່" ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ Miller ຊົງເປັນຕົວແທນຂອງຮາກຖານຂອງອັດເວັນຕົສົມ.

"ພຣະອົງຜູ້ຊົງເຫັນສົງເທີງໃນໄຕ້ພາຍນອກ ຜູ້ຊົງອ່ານໃຈຂອງມະນຸດທຸກຄົນ ໄດ້ກ່າວເຖິງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ "ຄວາມສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່" ວ່າ: 'ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ທຸກລຳບາກ ແລະ ບໍ່ຕົກຕະລົງ ເນື່ອງດ້ວຍສະພາບຜ່າຍສົນທຳ ແລະ ຜ່າຍຈິດວິນຍານຂອງຕົນ.' ແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກທາງຂອງຕົນເອງ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາກໍຊື່ນຊົມໃນສົງອັນໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ. ເຮົາຈະເລືອກຄວາມຫວັງຜົດຂອງພວກເຂົາເຊັ່ນກັນ ແລະ ຈະນຳສົງເທີງພວກເຂົາຢ້ານກົວມາເຫນືອພວກເຂົາ; ເພາະເມື່ອເຮົາເອີ້ນ ບໍ່ມີຜິດໃດຕອບ; ເມື່ອເຮົາກ່າວ ພວກເຂົາບໍ່ຟັງ; ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຊົດໜ້າຕາຂອງເຮົາ ແລະ ໄດ້ເລືອກສົງເທີງເຮົາບໍ່ພໍໃຈ.' 'ພຣະເຈົ້າຈະຊົງສົງຄວາມຫວັງຜົດອັນແຮງກ້າມາເຖິງພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະເຊື່ອຄຳຕົວະ,' ເພາະພວກເຂົາ 'ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະຮອດຄວາມພົ້ນ,' 'ແຕ່ກັບພໍໃຈໃນຄວາມອະທຳ.' ອິດສະຢາ 66:3, 4; 2 ເທຊະໂລນິກ 2:11, 10, 12."

"ພຣະອາຈານແຫ່ງສະຫວັນໄດ້ຊົງຖາມວ່າ: 'ຈະມີການຫລອກລວງອັນໃດທີ່ແຂງກ້າຍິ່ງໄປກວ່າການເຮັດທຳວ່າ ທ່ານກຳລັງກໍ່ສ້າງຢູ່ເທິງຮາກຖານທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຍອມຮັບການງານຂອງທ່ານ ໃນຂະນະທີ່ໃນຄວາມເປັນຈິງ ທ່ານກຳລັງດຳເນີນຫລາຍສົງຕາມນະໂຍບາຍຂອງໂລກ ແລະ ກຳລັງເຮັດບາບຕໍ່ພຣະເຢໂຮວາ? ໂອ, ນີ້ເປັນການຫລອກລວງອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ເປັນຄວາມຫວັງຜົດອັນນຳຫວັງໃຫລ ທີ່ເຂົ້າຄອບຄອງຈິດໃຈ ເມື່ອມະນຸດຜູ້ທີ່ເຄີຍ "ຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ" ຄົງໜຶ່ງແລ້ວ ກັບເຂົ້າໃຈຮູບລັກຂອງຄວາມເປັນພຣະທຳວ່າເປັນພຣະວິນຍານ ແລະ ເປັນລົດເດດຂອງມັນ; ເມື່ອເຂົາຄິດວ່າຕົນເອງຮັ່ງມີ ແລະ ເພີ່ມພູນດ້ວຍຊັບສິນ ແລະ ບໍ່ຂາດສົງໃດເລີຍ, ໃນຂະນະທີ່ໃນຄວາມເປັນຈິງ ເຂົາຂາດທຸກສິ່ງ.'" Testimonies, volume 8, 249, 250.

ລາໂອດິເກຍ, ຊົງລັດທິແອັດເວັນຕົດໄດ້ກ່າຍເປັນໃນປີ 1856, ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ເຄີຍໄດ້ຮັບ "ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່," ແຕ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ຮັບ "ຄວາມຫລອກລວງອັນແຮງກ້າ" ຕາມ 2 ເທຊະໂລນິກ, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍເຊື່ອຢູ່ຕະຫຼອດວ່າ ຮາກຖານອັນເທັດທຽມພວກເຂົາກໍຂຶ້ນໂດຍການນຳເອົາເງິນຫຼຽນບອມແລະອັນມະນີບົວມເຂົ້າມານັ້ນ ເປັນສົງເທີງພຣະເຈົ້າຊົງກຳນົດໄວ້, ແຕ່ແທ້ຈິງແລ້ວມັນເປັນຮາກຖານທີ່ສ້າງໄວ້ເທິງດິນຊາຍ. ລັດທິແອັດເວັນຕົດເປັນ "ຄຣິສຕະຈັກທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ຫຼັກຖານອັນຍິ່ງໃຫຍ່", ແຕ່ເປັນ

“ຄຣິສຕະຈັກ” ທີ່ໄດ້ປະຖົມ “ຂ່າວສານທຳອິດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ໄດ້“ສົງມາ”, ແລະນັບແຕ່ນັ້ນມາກໍໄດ້ຮັບເອົາ “ຄຳຢືນຢັນທຳອິດເຫດຜົນທຳອິດ ແລະຂໍ້ສັນນິຖານອັນຜິດ ແລະທົດສະດີອັນຜິດ”.

“ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ໄດ້ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ກຳລັງຈັດຕົນເອງເຂົ້າຕໍ່ຕຳນານພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາກຳລັງສັນລະເສີນພຣະຄຣິດ ແລະ ພຣະຂອງໂລກນີ້ໃນລົມຫາຍໃຈດຽວກັນ. ໃນຂະນະທີ່ປະກາດຕົນວ່າຮັບເອົາພຣະຄຣິດ ພວກເຂົາກັບໂອບກອດບາຣາບາສ ແລະ ໂດຍການກະທຳຂອງຕົນກ່າວວ່າ, ‘ບໍ່ແມ່ນຊາຍຜູ້ນີ້, ແຕ່ເປັນບາຣາບາສ.’ ໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ອ່ານຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຈົ່ງລະວັງ. ຊາຕານໄດ້ໂອ້ອວດເຖິງສິ່ງທີ່ມັນສາມາດເຮັດໄດ້. ມັນຄິດວ່າຈະທຳລາຍຄວາມເປັນນ້ຳໜັງໃຈດຽວກັນ ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ອະທິຖານໃຫ້ພຣະໃນຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະອົງ. ມັນກ່າວວ່າ, ‘ຂ້ອຍຈະອອກໄປ ແລະ ເປັນວິນຍານມະສາເພື່ອຫຼອກລວງບັນດາຄົນທີ່ຂ້ອຍສາມາດ, ໃຫ້ຕຳນານ, ແລະ ກ່າວໂທດ, ແລະ ບົດເບືອນຄວາມຈິງ.’ ໃຫ້ບຸດແຫ່ງການຫຼອກລວງ ແລະ ພະຍານເທັດ ໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບໂດຍ “ຄຣິດຕະຈັກທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຢ່າງຫຼາຍ,” ຫຼັກຖານອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ຄຣິດຕະຈັກນັ້ນຈະປະຖົມຂ່າວສານທຳອິດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊຶ່ງສົງມາ, ແລະ ຈະຮັບເອົາຄຳຢືນຢັນທີ່ຂ້າດເຫດຜົນທຳອິດ ແລະ ຂໍ້ສັນນິຖານອັນເປັນເທັດ ແລະ ທົດສະດີອັນເປັນເທັດ. ຊາຕານຫົວເຍາະຄວາມໂງ່ເຂົ້າຂອງພວກເຂົາ ເພາະມັນຮູ້ວ່າຄວາມຈິງແມ່ນຫຍັງ.”

“ຫຼາຍຄົນຈະຍືນຢັນໃນທຳມະສານຂອງພວກເຮົາ ໂດຍຖືຄົບໄພແຫ່ງຄຳພະຍາກອນອັນບອມຢູ່ໃນມື ຊຶ່ງຖືກຈຸດໃຫ້ລຸກຂຶ້ນຈາກຄົບໄພແຫ່ງນະຣົກຂອງຊາຕານ. ຖ້າຄວາມສັງໄສແລະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືກຖະນຸຖະໜອມໄວ້ ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ສັດຊື່ຈະຖືກນຳອອກໄປຈາກປະຊາຊົນຜູ້ຄິດວ່າຕົນເອງຮູ້ຫຼາຍນັກ. ‘ຖ້າທ່ານໄດ້ຮູ້’ ພຣະຄຣິດຕັດວ່າ, ‘ແມ່ນແຕ່ທ່ານເອງ, ຢ່າງນ້ອຍໃນວັນນີ້ຂອງທ່ານ, ບັນດາສິ່ງທີ່ຂຶ້ນກັບສັນຕິສຸກຂອງທ່ານ! ແຕ່ບັດນີ້ ມັນຖືກປິດບັງໄວ້ຈາກດວງຕາຂອງທ່ານ.”

“ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ ຮາກຖານຂອງພຣະເຈົ້າກໍຍັງຕັ້ງຢູ່ຢ່າງໝັ້ນຄົງ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງຮູ້ຈັກບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຈະຕ້ອງບໍ່ມີການຫລອກລວງໃນປາກຂອງຕົນ. ເຂົາຈະຕ້ອງເປີດເຜີຍແຈ້ງຊັດເຫມືອນແສງກາງວັນ, ປອດຈາກມົນທົນແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທຸກປະການ. ການຮັບໃຊ້ແລະສີ່ງພົມທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຈະເປັນພະລັງອຳນາດໃນການສ້າງແສງແຫ່ງຄວາມຈິງໄປສູ່ຄົນຮຸ່ນທີ່ຄິດຄຽວນີ້. ແສງສະຫວ່າງເອີຍ, ພົ້ນອັງເອີຍ, ເຮົາຕ້ອງການແສງສະຫວ່າງຫຼາຍຂຶ້ນ. ຈົ່ງເປົ່າແກ່ໃນຊີວິດ; ຈົ່ງປະກາດສັນຍານເຕືອນໃນພູອັນບໍລິສຸດ. ຈົ່ງຮວບຮວມກອງທັບຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ເພື່ອຟັງວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວອັນໃດແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ; ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງເພີ່ມແສງສະຫວ່າງໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ຈະຟັງ. ໃຫ້ພວກເຂົາຖືກຕຽມອາວຸດແລະພ້ອມພຽງ, ແລະຂຶ້ນໄປສູ່ສັງຄາມ—ເພື່ອຊ່ວຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ຕ້ານບັນດາຜູ້ມີອຳນາດ. ພຣະເຈົ້າເອງຈະຊົງກະທຳພາລະກິດເພື່ອອິດສະຣາເອນ. ລົນທຸກລົນທີ່ມີສາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ນັ້ງສະງົບ. ມືຂອງທຸດສະຫວັນຈະໄຄ່ນລົມແຜນການຫລອກລວງທີ່ກຳລັງຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ. ບ່ອນປາກການຂອງຊາຕານຈະບໍ່ມີວັນຊະນະ. ໄຊຊະນະຈະຕິດຕາມຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ. ເຫມືອນດັ່ງທີ່ຈົມພົນແຫ່ງກອງທັບຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍກຳແພງເມືອງເຢຣູສາລິມ, ດັ່ງນັ້ນ ປະຊາຊົນຜູ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຈະມີໄຊຊະນະ, ແລະອົງປະກອບທຸກຢ່າງທີ່ຕ້ານຈະຜ່ອນເພີ່ມ. ຢ່າໃຫ້ວິນຍານໃດບົນວ່າຕໍ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ມາຫາພວກເຂົາດ້ວຍຂ່າວສານທີ່ສົງມາຈາກສະຫວັນ. ຢ່າຄອຍຈັບຜິດໃນຕົວພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ, ໂດຍກ່າວວ່າ, ‘ພວກເຂົາໜັກແໜ້ນເກີນໄປ; ພວກເຂົາເວົ້າຮຸນແຮງເກີນໄປ.’ ພວກເຂົາອາດເວົ້າຢ່າງໜັກແໜ້ນ; ແຕ່ມັນບໍ່ຈຳເປັນຫລໍ່? ພຣະເຈົ້າຈະຊົງເຮັດໃຫ້ຫຼຸຂອງບັນດາຜູ້ຟັງຊາວບາບ ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ຟັງສຽງຂອງພຣະອົງ

ຫຼືຂ່າວສານຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງຈະຊົງປະນາມບັນດາຜູ້ທີ່ຕໍ່ຕ້ານພຣະວັຈນະຂອງພຣະເຈົ້າ.

“ຊາຕານໄດ້ວາງທຸກມາດຕະການທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີສິ່ງໃດເຂົ້າມາທຳມາກາງພວກເຮົາໃນຖານະຊົນຊາດໜຶ່ງ ເພື່ອຕຳໜຶ່ງ
ແລະກ່າວຕົກເຕືອນພວກເຮົາ ແລະເຕືອນສະຕິພວກເຮົາໃຫ້ປະຖົມຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນ.
ແຕ່ຈະມີຊົນກຸ່ມໜຶ່ງຜູ້ຈະແບກຫາມຫົບແຫ່ງພຣະເຈົ້າ. ບາງຄົນຈະອອກໄປຈາກທຳມາກາງພວກເຮົາ
ຜູ້ຊຶ້ງຈະບໍ່ແບກຫາມຫົບນັ້ນອີກຕໍ່ໄປ.
ແຕ່ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ສາມາດສ້າງກຳແພງຂຶ້ນເພື່ອຂັດຂວາງຄວາມຈິງໄດ້;
ເພາະວ່າຄວາມຈິງນັ້ນຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປ ແລະສູງຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງທີ່ສຸດ. ໃນອະດີດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົກຕັ້ງມະນຸດຂຶ້ນ,
ແລະໃນບັດນີ້ພຣະອົງຍັງມີຄົນຂອງພຣະອົງຜູ້ມີໂອກາດກຳລັງຄອຍຖ້ຳຢູ່
ຜູ້ໄດ້ຕຽມພ້ອມເພື່ອຈະປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງ—ຄົນຜູ້ຈະຝ່າຂ້າກັດຕ່າງໆ
ທີ່ເປັນພຽງດັ່ງກຳແພງທີ່ສາບໄວດ້ວຍບຸນທັບໄດ້ຜະສົມຢ່າງຖືກຕ້ອງ.
ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງວາງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງເທິງບັນດາຄົນ, ພວກເຂົາຈະເຮັດວຽກ.
ພວກເຂົາຈະປະກາດພຣະວັດຈະນະຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;
ພວກເຂົາຈະຍົກສູງຂອງຕົນຂຶ້ນດັ່ງສູງແກ່ທຣຳເບັດ. ຄວາມຈິງຈະບໍ່ຖືກຫຼຸດລົງ
ຫຼືສູນເສຍລົດອຳນາດຂອງມັນໃນມືຂອງພວກເຂົາ.
ພວກເຂົາຈະສຳແດງແກ່ຊົນຊາດເຖິງການລ່ວງລະເມີດຂອງຕົນ,
ແລະແກ່ວົງວານຢາໂຄບເຖິງບາບທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາ.” Testimonies to Ministers, 409–411.

ການລະບຸສັນຍະລັກຊາຕານຂອງ “the daily” ໃຫ້ເປັນສັນຍະລັກຂອງພຣະຄຣິດ ກໍ່ເທົ່າກັບການສັນລະເສີນ
“ພຣະຄຣິດ ແລະ ພຣະຂອງໂລກນີ້” ໃນລົມຫາຍໃຈດຽວກັນ.

ໃນຂະນະທີ່ໂດຍຄຳປະກາດຕົນພວກເຂົາຮັບພຣະຄຣິດ, ພວກເຂົາກໍ່ໂອບກອດບາຣັບບາສ,
ແລະໂດຍການກະທຳຂອງພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ‘ບໍ່ແມ່ນຊາຍຜູ້ນີ້, ແຕ່ເປັນບາຣັບບາສ.’”
ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ຖືກແທນໄວ້ໃນຄວາມຜັນຂອງມັນເລີດ້ວຍຄຳວ່າ “ເພັດພອຍ”,
ແລະຍັງຖືກສະແດງຢ່າງຊັດເຈນໄວ້ເທິງຕາຕະລາງສັກສິດທັງສອງ, ກໍ່ຄື “ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່”
ທີ່ມີເລີດ້ຮັບ, ແລະທີ່ລັດທິເອດເວັນຕົກໄດ້ປະຕິເສດ.

ພວກເຂົາອ້າງວ່າກຳລັງສັນລະເສີນພຣະຄຣິດດ້ວຍສັນຍາລັກຂອງຊາຕານ
ແລະອ້າງວ່າພວກເຂົາກຳລັງຍື່ນຢູ່ເທິງຮາກຖານຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອແທ້ຈິງແລ້ວນັ້ນເປັນຮາກຖານບອມທີ່ນຳຄ
ວາມຫລົງຜົດອັນຮ້າຍແຮງມາສູ່ທຸກຄົນທີ່ຍື່ນຢູ່ເທິງໂຄງສ້າງຄຳສອນອັນຜິດພາດນັ້ນ.
ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃໝ່ພາຍໃຕ້ດ້ວງອາທິດ ແລະອີສຣາເອນໃນຍຸກບັດຈຸບັນກໍ່ເປັນພຽງແຕ່ກຳລັງດຳເນີນຕາມຮອຍທາງ
ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງອີສຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ.

“ມີເລື່ອງໜຶ່ງທີ່ຖົ່ວໆທັບຈົດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ: ຄືການຂາດຄວາມຮັກແຫ່ງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ
ຊຶ່ງໄດ້ສູນເສຍໄປເນື່ອງດ້ວຍການຕໍ່ຕ້ານແສງສະຫວ່າງແລະຄວາມຈິງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
ແລະເນື່ອງດ້ວຍອິດທິພົນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ມີສ່ວນຢູ່ໃນການປະຕິບັດງານຢ່າງແຂງຂັນ ຜູ້ທີ່
ທຳມາກາງຫຼັກຖານທີ່ຖືມັບກັນຂຶ້ນເປັນຊັ້ນເໝືອນຫຼັກຖານ,
ໄດ້ໃຊ້ອິດທິພົນເພື່ອຂັດຂວາງພຣະລາຊະກິດຂອງຂ່າວສານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສົ່ງມາ.
ຂ້ານ້ອຍຊື່ໃຫ້ເຂົາເຫັນຊາດຢິວ ແລະຖາມວ່າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ອ່ອນໃຫ້ພົນອົງຂອງເຮົາເດີນຂ້າມໄປຕາມເສັ້ນທ
າງແຫ່ງການຕໍ່ຕ້ານຢ່າງມັດບອດອັນດຽວກັນນັ້ນ ຈົນເຖິງປາຍສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນຫຼື?
ຖ້າເຄີຍມີຊົນຊາດໃດທີ່ຕ້ອງການຍາມເຜົາທີ່ແທ້ຈິງແລະສັດຊື່, ຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ນຶງງຽບ,
ຜູ້ທີ່ຈະຮ້ອງປະກາດທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ, ບ່າວປະກາດຄຳເຕືອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໄວ້,
ຊົນຊາດນັ້ນກໍ່ຄືພວກ Seventh-day Adventists. ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ໄດ້ຮັບໂອກາດອັນມີພຣະພອນ, ຜູ້ທີ່, ເຊັ່ນດຽວກັບ Capernaum,
ໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນເຖິງສະຫວັນໃນດ້ານເອກະສັດພິເສດ, ພວກເຂົາຈະຖືກບໍ່ອ່ອນໄວ້ໃນຄວາມມັດ

ອັນສອດຄ່ອງກັບຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້ນັ້ນ
ເນື່ອງຈາກບໍ່ໄດ້ນຳມັນໄປໃຊ້ໃຫ້ເກີດຜົນຫຼື"

"ຂ້າພະເຈົ້າບາຖະໜາຈະວົງອອກຕໍ່ບັນດາພົນອົງຂອງເຮົາຜູ້ຈະມາຊຸມນຸມກັນໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ General
Conference ໃຫ້ຮັບຟັງຂ່າວສານທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ຊາວ Laodicea.
ສະພາບແຕ່ງຄວາມຕາບອດຂອງເຂົາທັງຫຼາຍຊ່າງຮ້າຍແຮງພຽງໃດ!
ເລື່ອງນີ້ໄດ້ຖືກນຳມາໃຫ້ພວກທ່ານພິຈາລະນາຄັ້ງແລ້ວຄັ້ງເລົ່າ,
ແຕ່ຄວາມບໍ່ພໍໃຈຂອງພວກທ່ານຕໍ່ສະພາບຜ່າຍວິນຍານຂອງຕົນຍັງບໍ່ເລີກຟ້າ ແລະ
ບໍ່ຈັບປວດພໍທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດການປະຕິຮູບ. 'ເພາະເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຮຽມໃຈແລ້ວ ແລະ ມັງຄັ້ງດ້ວຍຊັບສົນ
ແລະ ບໍ່ຂາດສົງໃດເລີຍ; ແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າ ເຈົ້າເປັນຄົນທຸກຍາກນຳສົມເພດ, ນຳສົງສານ, ຍາກຈົນ, ຕາບອດ, ແລະ
ເປືອຍກາຍ.' ຄວາມຜິດແຕ່ງການຫຼອກລວງຕົນເອງຢູ່ເໜືອຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ.
ຊີວິດທາງສາສະໜາຂອງຫຼາຍຄົນເປັນຄວາມຕົວະ." Manuscript Releases, volume 16, 106, 107.

"ກາເບີນາອູມ" ແມ່ນເມືອງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງເລືອກເປັນເມືອງຂອງພຣະອົງເອງ.

"ທ່ານຄອນກາເບີນາອູມ ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທັບຢູ່ໃນຊ່ວງຄົນລະຫວ່າງການເດີນທາງໄປມາຂອງພຣະອົງ
ແລະດ້ວຍເຫດນັ້ນ ນະຄອນນີ້ຈຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ 'ນະຄອນຂອງພຣະອົງເອງ.'
ນະຄອນນີ້ຕັ້ງຢູ່ແຄມຝັ່ງທະເລກາລີເລ ແລະຢູ່ໃກ້ຊ້າຍແດນຂອງທົ່ງພຽງເກນເນຊາເຣັດອັນງົດງາມ
ຫາກບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງທົ່ງນັ້ນໂດຍກົງ." The Desire of Ages, 252.

ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງເລືອກເມືອງກາເບີນາອູມ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງເຄີຍຊົງເລືອກເຢຣູຊາເລມໃນສະໄໝກ່ອນ.

ແລະເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ບຸດຂອງເຂົາເຜົ່າໜຶ່ງ ເພື່ອວ່າດາວິດ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ
ຈະມີແສງສະຫວ່າງຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາເປັນນິດໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລມ
ຄືເມືອງທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ເພື່ອໃຫ້ນາມຂອງເຮົາສະຖິດຢູ່ທຸກມື້. 1 ກະສັດ 11:36

ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງເລືອກອັດເວັນຕົດສະນີຍົມເປັນນະຄອນຂອງພຣະອົງໃນປີ 1844, ແລະພາຍໃນປີ 1863,
ອັດເວັນຕົດສະນີຍົມໄດ້ກັກສ້າງນະຄອນ "ເຢຣູໂສ" ຂຶ້ນໃໝ່, ອັນເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຄວາມສະບາຍ ແລະ
ຄວາມມັງຄັ້ງແບບລາໂອດີເຊຍ. ດັ່ງທີ່ເປັນໄປກັບອັດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ,
ກໍເປັນໄປເຊັ່ນນັ້ນກັບອັດສະຣາເອນໃນສະໄໝປະຈຸບັນ.
ອັດເວັນຕົດສະນີຍົມເຊື່ອວ່າພວກເຂົາເປັນພົນລະເມືອງແຫ່ງນະຄອນພິເສດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດ "ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່" ທີ່ໃຫ້ຫຼັກຖານແຫ່ງຄວາມເປັນພົນລະເມືອງ.
ເໝືອນດັ່ງຊີໄວໃນສະໄໝຂອງເອລີ, ໂຮຟນີ ແລະ ຟິເນຣາດ, ອັດເວັນຕົດສະນີຍົມຈະຖືກພິພາກສາຕາມ
"ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່" ທີ່ພວກເຂົາເຄີຍມີອີກກາດໄດ້ຮັບ.

"ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນບຸດທັງຫຼາຍຂອງພຣະເຈົ້າ
ຄວາມອິດທິພົນໄດ້ຖືກສະແດງອອກນ້ອຍພຽງໃດ, ຖ້ອຍຄຳຂົນຂົນໄດ້ຖືກກ່າວອອກຫຼາຍພຽງໃດ,
ການປະນາມໄດ້ຖືກເບີ້ງອອກຫຼາຍພຽງໃດຕໍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄົນໃນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ.
ຫຼາຍຄົນໄດ້ເບີ້ງຜູ້ທີ່ສັງກັດຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກອື່ນໆວ່າເປັນຄົນບາບຢ່າງໃຫຍ່,
ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງຖືວ່າພວກເຂົາເປັນເຊັ່ນນັ້ນ.
ຜູ້ທີ່ເບີ້ງສະມາຊິກຂອງຄຣິສຕະຈັກອື່ນໆໃນລັກສະນະເຊັ່ນນັ້ນ
ຈຳເປັນຕ້ອງຖອມຕົນລົງພາຍໃຕ້ພຣະຫັດອັນຊົງລົດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາປະນາມນັ້ນ
ອາດຈະໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງແຕ່ເລັກນ້ອຍ, ມີໂອກາດແລະສົດພິເສດພຽງໜ້ອຍ.
ຖ້າພວກເຂົາໄດ້ມີແສງສະຫວ່າງຢ່າງທີ່ສະມາຊິກຫຼາຍຄົນໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາໄດ້ມີ,
ພວກເຂົາອາດຈະໄດ້ກ້າວໜ້າໄປໃນອັດຕາທີ່ໄກກວ່າຫຼາຍ,
ແລະໄດ້ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນຕໍ່ໂລກໄດ້ດີກວ່າ.

ສຳລັບຜູ້ທີ່ອົດອ້າງເຖິງແສງສະຫວ່າງຂອງຕົນ ແຕ່ກັບບໍ່ເດີນຕາມແສງນັ້ນ ພຣະຄຣິດກ່າວວ່າ, 'ແຕ່ເຮົາກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າວ່າ ໃນວັນພິພາກສາ ເມືອງ Tyre ແລະ Sidon ຈະທົນໄດ້ງ່າຍກວ່າພວກເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າເອີຍ, Capernaum [Seventh-day Adventists, who have had great light], ຜູ້ຖືກຍົກຂຶ້ນເຖິງສະຫວັນ [in point of privilege], ຈະຖືກຖົມລົງໄປເຖິງນະລົກ: ເພາະຖ້າການອັດສະຈັນທັງຫຼາຍ ຊຶ່ງໄດ້ກະທຳໃນເຈົ້າ ໄດ້ກະທຳໃນເມືອງ Sodom, ເມືອງນັ້ນກໍຈະຍັງຄົງຢູ່ຈົນຮອດວັນນີ້. ແຕ່ເຮົາກ່າວແກ່ເຈົ້າວ່າ ໃນວັນພິພາກສາ ແຜ່ນດິນ Sodom ຈະທົນໄດ້ງ່າຍກວ່າເຈົ້າ.' ໃນເວລານັ້ນ ພຣະເຢຊູຈົງຕອບວ່າ, 'ຂ້າແຕ່ພຣະບໍດີ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຜ້າສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ ຂ້າພະອົງຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງບົດບັງສົງເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ຈາກຄົນທີ່ຖືຕົນວ່າສະຫຼາດແລະຮອບຄອບ [in their own estimation], ແລະໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍມັນແກ່ບັນດາເດັກນ້ອຍ.'"

"ແລະບັດນີ້ ເນື່ອງຈາກພວກເຈົ້າໄດ້ກະທຳການທັງປວງເຫຼົ່ານີ້, ພຣະຢາເວກກ່າວ, 'ແລະເຮົາໄດ້ເວົ້າແກ່ພວກເຈົ້າ ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າແລະເວົ້າ ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງ; ແລະເຮົາໄດ້ເອີ້ນພວກເຈົ້າ ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕອບ; ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະກະທຳຕໍ່ນະມັດສະການນີ້ ທີ່ເອີ້ນຕາມນາມຂອງເຮົາ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າວາງໃຈຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະຕໍ່ສະຖານທີ່ທີ່ເຮົາໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າແລະແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳຕໍ່ຊື່ໄວ. ແລະເຮົາຈະຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າອອກໄປຈາກສາຍພຣະເນດຂອງເຮົາ ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຂັບໄລ່ບັນດາພົນອົງທັງປວງຂອງພວກເຈົ້າ ຄົວິງພົງທັງໝົດຂອງເອເຟຣາອົມ.'"

"ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາສະຖາບັນທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງໄວ້ໃນທຳມະກາງພວກເຮົາ, ແລະສະຖາບັນເຫຼົ່ານັ້ນຈະຕ້ອງຖືກບໍລິຫານ ບໍ່ແມ່ນດັ່ງທີ່ສະຖາບັນຝ່າຍໂລກບໍລິຫານກັນ, ແຕ່ຕາມລະບຽບແຫ່ງພຣະເຈົ້າ. ສະຖາບັນເຫຼົ່ານັ້ນຈະຕ້ອງຖືກບໍລິຫານດ້ວຍຄວາມຕາທົ່ວແນ່ນອນແຕ່ພຣະສົມມະໄສຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າດ້ວຍທຸກວິທີທາງ ບັນດາຈິດວິນຍານທີ່ກຳລັງພົນາດຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ. ຄຳພະຍານຂອງພຣະວິນຍານໄດ້ມາເຖິງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ແຕ່ກຍັງມີຫຼາຍຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ໃສ່ໃຈຕໍ່ການຕັກຕອນ, ຄຳເຕືອນ, ແລະຄຳຊົດເຊີຍ."

"ບັດນີ້ ຈົ່ງຟັງສັງນີ້ ໃຫ້ ປະຊາຊົນຜູ້ໃຊ້ເຂົາ ແລະ ປາດສະຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈ; ຜູ້ທີ່ມີຕົກ ແຕ່ບໍ່ເຫັນ; ມີຫຼື ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ: ພວກເຈົ້າບໍ່ຢາກເກງເຮົາ ຫລື ພຣະຢາເວກກ່າວ; ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສັນສະທຳນັ້ນຕໍ່ເຮົາຫລື? ເຮົາຜູ້ໄດ້ກຳນົດຊາຍໃຫ້ເປັນເຂດແດນຂອງທະເລ ໂດຍຂ້າພະເຈົ້າຕອນ ເພື່ອວ່າມັນຈະຂ້າມໄປບໍ່ໄດ້; ແລະ ເຖິງແມ່ນຄົນຂອງມັນຈະຊັດສາດຮຸນແຮງ ມັນກໍຫາອາດຊະນະບໍ່; ເຖິງແມ່ນມັນຈະຄຳຮາມ ມັນກໍຂ້າມເຂດນັ້ນໄປບໍ່ໄດ້ອອກຫລື? ແຕ່ຊົນຊາດນັ້ນໃຈກະບົດ ແລະ ດີດ້ານ; ພວກເຂົາໄດ້ຫັນຫຼັງໄປ ແລະ ຈາກໄປແລ້ວ. ທັງບໍ່ໄດ້ກ່າວໃນໃຈຂອງຕົນວ່າ, ບັດນີ້ ໃຫ້ພວກເຮົາຢາກເກງພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ປະທານຜົນຕາມລະດູການ ທັງຜົນຕົ້ນລະດູ ແລະ ຜົນທ້າຍລະດູ; ພຣະອົງຊົງສະຫງວນໄວ້ແກ່ພວກເຮົາຊຶ່ງອາທິດທີ່ກຳນົດໄວ້ຂອງການກຸ່ວກ້າ. ຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຫັນສົ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ຫ່າງໄປ ແລະ ບາບຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຫັກຫ້າມສົ່ງດັງໄວ້ຈາກພວກເຈົ້າ.... ພວກເຂົາບໍ່ພິພາກສາຄະດີ, ຄະດີຂອງລູກກຳພ້າ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງຈະເລີນ; ແລະ ສົມມະໄສຂອງຜູ້ຂັດສົນ ພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ພິພາກສາ. ສຳລັບສົ່ງເຫຼົ່ານີ້ ເຮົາຈະບໍ່ລົງໂທດຫລື? ພຣະຢາເວກກ່າວ; ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາຈະບໍ່ແກ້ແຄ້ນເໝືອນຊົນຊາດເຊັ່ນນີ້ຫລື?"

"ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕ້ອງຖືກບັງຄັບໃຫ້ກ່າວຫຼືວ່າ, 'ຢ່າໄດ້ອະທິຖານເພື່ອຊົນຊາດນັ້ນລົບ, ຢ່າໄດ້ຍົກສຽງຮ້ອງ ຫຼືອ້າອະທິຖານເພື່ອເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະຢ່າໄດ້ວົງອອນຕະເຮົາເພື່ອເຂົາ: ເພາະເຮົາຈະບໍ່ຟັງເຈົ້າ?' 'ດັ່ງນັ້ນ ຜົນຫຳຈົງຖືກຫັກຫ້າມໄວ້, ແລະບໍ່ມີຜົນປາຍລະດູ.... ນັບແຕ່ເວລານີ້ໄປ ເຈົ້າຈະບໍ່ຮ້ອງຫາເຮົາດອກຫຼືວ່າ, ພຣະບໍດີຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພຣະອົງເປັນຜູ້ຊີ້ນຳແຫ່ງໄວໜຸ່ມຂອງຂ້ານ້ອຍ?'"

Review and Herald, August 1, 1893.

ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການພິຈາລະນາຂອງພວກເຮົາກັບກັບ “ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່” ທີ່ໄດ້ຖືກປະທານແກ່ William Miller ກ່ຽວກັບພຣະທຳພຣະນິມົດ.

“ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາໃນໂລກເພື່ອສະແດງແບບຢ່າງແຫ່ງສາສະນາອັນແທ້ຈິງ ແລະເພື່ອຍົກຊູຫຼັກການທຳອິດອອກຈາກຈິດໃຈແລະການປະພຶດຂອງມະນຸດ, ຄວາມເທັດໄດ້ຟັງຮາກເລື້ອຍ ເຂົ້າໃນຜູ້ທີ່ເຄີຍໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈົນພວກເຂົາບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນອີກ ແລະບໍ່ມີໃຈຍອມປະຖົມປະເພນີເພື່ອຮັບຄວາມຈິງ. ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດພຣະອາຈານຈາກສະຫວັນ, ພວກເຂົາໄດ້ຕອກພຣະຜູ້ເປັນອົງສະຫງ່າຮາສີໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະຮັກສາຂະບວນທຳນຽມແລະສົງຄ໌ຄົດຂຶ້ນຂອງຕົນໄວ້. ຈິດວິນຍານອັນດຽວກັນນັ້ນກໍປະກົດຢູ່ໃນໂລກທຸກວັນນີ້. ມະນຸດບໍ່ເຕັມໃຈສືບສວນຄວາມຈິງ ເພາະຢ້ານວ່າປະເພນີຂອງຕົນຈະຖືກສັ່ນຄອນ ແລະລະບຽບໃໝ່ແຫ່ງສົງຄ໌ຕ່າງໆຈະຖືກນຳເຂົ້າມາ. ໃນມວນມະນຸດມີເດນວໂນ້ມອັນຄົງຢູ່ທຸກຈະຜິດພາດ, ແລະຕາມທຳມະຊາດແລ້ວມະນຸດມັກຍົກຍ້ອງແນວຄວາມຄິດແລະຄວາມຮູ້ຂອງມະນຸດຢ່າງສູງສຸດ, ໃນຂະນະທີ່ສົງຄ໌ເປັນຜ່າຍພຣະເຈົ້າ ແລະອັນເປັນນິລັນດອນ ບໍ່ໄດ້ຖືກຍິ່ງເຫັນ ຫຼືຖືກຕີຄຳ.” Counsels on Sabbath School Work, 47.